

FORIE SĂPTĂMÂNALĂ PENTRU POPOR
DIRECTOR: Pr. VASILE CHINDRIȘ

Redacția și Administrația
Cluj, Str. Chintăului Nr. 51

ABONAMENTE: Pe un an Lei 100
Pe 6 luni " 50
Pe 3 luni " 30
In streinătate dublu. In America 2 dolari

INREGISTRATĂ LA
TRIBUNALUL CLUJ SUB
Nr. 85.

Nu voiu duce lipsă de nimic (Psalm 23, 1)

Trăim o vreme plină de suferinți, de lipsuri și necazuri. Fiecare se plânge de ceva. Unul se plânge că-i lipsește sănătatea, altul că n'are pâine, altul că n'are bani, altul că n'are pace în casă și altele multe. Rar ai găsi un om într'adevăr mulțumit, care să poată spune că nu duce lipsă de nimic, fiindcă și cel ce are de toate este nemulțumit pentru că n'are cât ar vrea și nu se satura niciodată.

Dar iată, în psalmul de care amintim mai sus, se spune: „Nu voiu duce lipsă de nimic”. Adică, dacă Domnul e Păstorul tău, nu vei duce lipsă de nimic. Nu-i vorba de-a nu duce lipsă de unele lucruri. Trebuie a face așa cum e scris: Nu voi duce lipsă de nimic.

Asemenea făgăduințe sunt multe și în alte locuri din Biblie. Amintim aici Ps. 34 10, unde spune: Cei ce caută pe Domnul, nu duc lipsă de nici un bine: Tot așa în 84.11: „Domnul dă îndurare și slavă și nu lipsește de nici un bine pe cei ce duc o viață fără prihană”.

Pentru „cei ce caută pe Domnul”... pentru „cei ce duc o viață fără prihană”... și pentru cel ce Domnul este „păstorul meu” — se spune că nu va duce lipsă de nimic. Ce minunat!

Avem multe greutăți, nevoi și necazuri, dar să nu uităm niciodată că harul Domnului ne este de ajuns. Făgăduința că nu vom duce lipsă de nimic, este pentru toate împrejurările și pentru toate timpurile. O mamă credincioasă spală rufe într'o margine de râu. Copiii ce se joacă pe lângă ea, sunt răi și neastâmpărați. O face să-și piardă răbdarea. Ea lasă atunci lucrul și începe să se roage cu glas tare, cerând pentru ea puterea de a fi liniștită iar pentru copii să se potolească. Incet, incet copiii tac. Când mama termină, copila cea mai mică era lângă ea spunând „amin” împreună cu mama ei, când aceasta sfârși rugăciunea. Totul e bine. N'a dus lipsă de răbdare.

O altă femeie credincioasă are un bărbat foarte rău și morocănos. Vieța este un chin. Ah, nu mai poți! — Spune adeseori — „mi vine

să iau câmpii”. Dar îți spun soro, a vorbi așa, e o mare greșală. Nu-i adevărat, că nu mai poți! Încrede-te în Domnul și nu vei duce lipsă de nimic. El are blândețe, dragoste și puterea

Cel ce hrănește păsările cerului, are grijă și de vieța noastră. Aveți încredere în El. Ce reți-i de orice aveți nevoie și veți primi. Cel ce umbla în nevinovăție, nu va duce lipsă de niciun bine.

de care ai nevoie a trăi cu bărbatul tău și a birui toate supărările ce le ai. Cere-i numai și vei primi tot ceace-ți trebuie.

Ori poate rudele tale nu te lasă în pace? Te supără, te cicălesc și te necăjesc? Da, e greu când tocmai cei cari ar trebui să te mângâie, te întristează. Dar dacă te superi și te necăjești, nu ști încă ce va să zică: Nu voi duce lipsă de nimic. Fie că da-ă vii la Domnul Isus, poți să iei din nesfârșita comoră a dragostei Sale atâta dragoste încât să poți iubi cu adevărat pe toți vrășmașii tăi chiar și când-ți sunt rude. Îți trebuie tărie pentru a suferi? Și pe aceasta o primești de la Domnul — Un bătrân căzuse undeva rănindu-se greu. Il duseră acasă pe sus; ajungând, cel dintâi lucru ce-l făcu fu, să cânte o cântare crești-

nească. Ai lui, erau atât de mișcați, încât nu putură să l'însoțească la cântare decât la strofa a doua. Se rugă apoi, în timp ce toți plângeau. El avea dureri mari. Avea însă un Mântuitor puternic, de aceea nu ducea lipsă de nimic.

Ai poate nevoie de mângâiere, în durerile ce te-au lovit? Iată îți spun: Să nu te duci la oameni și să nu cauți mângâierea lor. Mergi la Domnul și te va mângâia cum o mamă mângâie pe copiii săi (Isaia 66,13).

Vino la El, spune-i Lui toată durerea tot necazul spune-i Lui... și nu vei duce lipsă, nici de mângâiere.

Da, da, când Domnul este Păstorul tău, și tu o poți spune aceasta, prin credința și legătura ce-o ai cu El, nu vei duce lipsă de nimic... nici de pâinea de toate zilele. Un negustor se hotărâse pentru Domnul Isus. După o vreme îi veni în gând că nu i-se cade lui ca creștin, să vândă alcool în prăvălia sa. Pe acolo era obiceiul ca cine cumpăra mai mult, să primească un păhărel de rachiu, în ojnste. Când spunea femeii, care nu era credincioasă, planul său, ea se impetriveri. „Ne vom pierde toți mușterii, zicea ea. Peste câțva timp toată strada mirosea a rachiu. Ce se întâmplase? Încredințat că nu face bine, negustorul sparse într'o dimineată toate sticlele în stradă și nu mai vându rachiu. Și nu și-a pierdut mușterii, și n'a dus lipsă.

Mai pe urmă a spus soției sale că nu vor mai vinde Dumineca. Ne vom ruina, vom sărăci, spune soția și nu voii să audă de planul negustorului. Dar într'o Duminecă, pe ușa prăvăliei era scris: „Dumineca închis”. Și n'a mai vândut Dumineca; S'a bizuit pe Dumnezeu și n'a dus lipsă de nimic. Afacerile îi mergeau înainte.

Da, iubite cititor. Nici tu nu vei duce lipsă de niciun bine. Cu o condiție. Să te încrezi în Domnul; să nu te mai încrezi în tine, ci în El și să privești mereu la El (Evrei 12,2). Spune-ți mereu: Domnul e Păstorul meu, nu voi duce lipsă de nimic, crede și nu vei duce lipsă de nimic. (Spic) I. M.

La Înălțarea Domnului Gh. Tănăsescu

A venit și praznicul înălțării Domnului Isus la Ceruri! Ziua, când după o lucrare de vestire de trei ani și șase luni, plini de batjocuri, prigone și necazuri îndurate, după suferință, moartea și învierea Sa Mântuitorului, desăvârșindu-și lucrarea, se întorcea acum, proslăvit, la Tatăl, cu prada bogată a celor pe cari-i câștigase pentru slava cerească. Dar înainte de a pleca, El a spus că iarăși va veni și a dat în grijă a lor săi să

se pregătească și să-L aștepte rugându-se și priveghind.

Mărturia cuvântului lui Dumnezeu adeverește trei lucruri de mare însemnătate. 1. Domnul Isus a fost pe pământ 2 s'a înălțat la ceruri și 3) iarăși va veni.

El a venit pe pământ, ca să vestească înpărășia lui Dumnezeu și să-și dea viața murind pe cruce pentru că să ne răscumpere din păcat, apoi s'a înălțat la ceruri promițând ucenicilor

și celor ce cred cu adevărat în El, că mergând la Tatăl, o să-le pregătească un loc, ca acolo unde El este, să fie și ei cu El. Că o să le trimeată Duhul Sfânt ca mângâietor care să fie cu ei în veac. Și iarăși va veni, ca Judecător, împreună cu îngerii ca să judece lumea despărțindu-o în două. Iubiților Domnului Isus, iarăși va veni, priveghiați dar că nu știți ziua nici ciasul când iarăși va veni (Matei 25, 13) Să avem grijă, poate suntem în ciasul al doisprăzeclea; să ne îngrijim ca să

avem untdelemn în candelă, ca să eșim cu ele aprinse întru întăminarea Lui când „iarăși” va veni; căci poate miezul nopții este aproape (Mt. 25, 6).

Dragi mei, e ziua înălțării Domnului la ceruri să cade că în aceasta zi să ne înălțăm și noi sufletele la cer și să-l rugăm pe El, să ne dea puterea și să ne întărească puterea ca să putem merge pe calea Lui până la sfârșitul vieții noastre. Doamne Isuse, știm că iarăși vei veni.

Ajută-ne Doamne ca să fim gata a te chema cu mireasa Ta Amin.

„Pentru ei mă rog, pentru cei pe care Mi i-ai dat Tu...” Se roagă și pentru Tine Domnul? — Spicuri în legătură cu evanghelia de Duminecă dela Ioan 17, 1-13

„După ce le-a vorbit...”

Sfârșindu-și lucrarea Sa publică, Isus dă ucenicilor Săi (în cap. 13 până la 17 ai Evangheliei dela Ioan) lămuriri cu plecare Sa din lume și vestește venirea Duhului Sfânt. În aceste capitole este o împărtășire de aproape cu ucenicii Săi; sunt cuvinte calde, îndemnuri stăruitoare pe carinima arzătoare a Învățătorului le lasă alor Săi înaltele de a pleca din lume.

Inchêerea acestor stări de vorbă se face printr-o rugăciune—cea mai minunată dintre toate rugăciunile câte s'au înălțat vreodată la ceruri de către un om de pe pământ!..

...Cu câtă dragoste, cu câtă siguranță se adresează El către Tatăl.

Rugăciunea Mântuitorului e isvorâtă dintr-o inimă care împlina clipă de clipă voia Tatălui. Izvora din legătura strânsă pe care o ținea mereu ascultarea deplină, de Tatăl..

Cu câtă siguranță strigă El: „Tată!..” Fiindcă știe bine că e ascultat de Tatăl, pentru că s'a sfârșit lucrarea pe care l'a dat-o s'o facă..” Împlinind cu scumpătate — voia Lui..

Ce bine ar fi frații mei, dacă și rugăciunile noastre către Tatăl cel Ceresc, ar porni tot așa, izvorâte din credință tare, din dragoste neprefăcută, și mai ales, din ascultarea deplină de El și numai de El.

Atunci „orice am cere” (Ioan 15,13) dela Tatăl, am primi. Fiindcă pe cine ascultă de Dumnezeu, pe acela și Dumnezeu îl ascultă și îi împlinește orice cere după voia Lui..

O, iubite frate, așa este rugăciunea ta? Este între tine și Mântuitorul legătura strânsă a dragostei curate sau această legătură e stricată de păcatele și fărâdelegile tale. Dacă legătura dragostei și ascultării de El e stricată, atunci iubitul meu, nici nu poți aștepta să fii auzit și ascultat „că pe păcătoși nu-i ascultă Dumnezeu, ci dacă... face voia Lui pe acela îl ascultă...” [Ioan 9,31].

Faci tu voia Lui?

„Acum au cunoscut”

Ce adâncă e rugăciunea Mântuitorului. Și cum se bagă de seamă un lucru: El nu se roagă decât pentru unii: pentru ai Lui. El nu are cu ceilalți nimic. Se roagă numai pentru cei ce „i-au fost dați de Tatăl, din lume, și cari au păzit cuvântul Lui.

„Acum am cunoscut că tot ce Mi-ai dat Tu, vine dele Tine. Căci le-am dat cuvintele pe care Mi-le-ai dat Tu. Ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că dela Tine am ieșit, și au crezut că Tu m'ai trimis...”

Pentru aceștia se ruga Mântuitorul atunci, la cina cea de taină, înainte de a sfârși prin sângele Său legătura noastră cu Tatăl. Și pentru aceștia se roagă El și azi.

Mântuitorul vorbea de trei stări prin care au trecut „ai Lui” și anume:

Evanghelia de Duminecă ne aduce o veste scumpă și dulce: Isus se roagă pentru noi. El mijlocște pentru noi și mântuirea noastră. Pe Isus Hristos trebuie să-L cunoaștem și să-L primim ca pe Marele Mijlocitor dintre noi și Dumnezeu. „Căci unul este Dumnezeu, unul și mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Hristos, carele pe sine însuși s'a dat preț de răscumpărare pentru toți. [I Timotei 2, 5]. De va fi păcătuit cineva, avem mijlocitor la Tatăl pe Isus Hristos care s'a dat pe Sineși isăvârșire pentru păcatele noastre (I Ioan 2, 1) Taina vieții celei adevărate creștinești aceasta este: Să-L primești pe Mântuitorul și Jertfa Lui cea sfântă și prin El să trăiești o viață nouă după voia lui Dumnezeu ca un copil iubit al Lui.

Au primit cuvântul pe care L-a vestit El. Inimă lor a fost ogorul cel bun în care sămânța cu vântului încolțea îndată ce era aruncată. Este și inima ta așa, iubite cititor?

Apoi, au cunoscut cu adevărat în Mântuitorul pe Fiul lui Dumnezeu și Răscumpărătorul lor. Vai, am văzut suflete nenorocite cari după ani și ani de vestire a cuvântului, după ani și ani de pocăință — încă tot nu L-cunoșteau pe Mântuitorul altfel decât în felul lumii” (II Cor 5, 16) cunoșteau pe derost părți multe din Biblie, cunoșteau Istoria și Legea, cunoșteau chiar Evanghelia — dar nu cunoșteau cu adevărat pe Mântuitorul. Ce lucru trist!

Ai ajuns tu să-L cunoști cu adevărat?

Ai ajuns să cunoști că Domnul Isus e Fiul lui Dumnezeu? Că El e singurul Preț al răscumpărării tale? Că El e viața și în El este Fericirea ta? Că El a murit în locul tău; că tu numai prin El ești ce vei fi. (Romani 8, 29).

Și apoi, au crezut că Tatăl L-a trimis!

Crezi tu cu tărie lucrul acesta? Crezi tu că atât de mult te-a iubit pe tine Tatăl încât L-a trimis pe Domnul Isus, Fiul Său să te scape din moartea în care erai? (Ioan 3,16).

Crezi tu că pentru tine s'a săvârșit Taina acea minunată a mântuirii în care și îngerii din cer doreau să privească?

— Dacă crezi, vei avea deplină părtășie din ea. Și ai și avut.

„Pentru ei Mă rog...”

Pentru aceștia cari au trecut prin aceste trei stări și au ajuns la starea cea din urmă, — soco-

țiți neprihăniți prin credința în jertfa Lui”, pentru că umblăm prin credință nu prin vedere (II Corinteni 5,7). pentru aceștia se roagă Mântuitorul. Nu pentru lume. Cu lumea El nu mai are nimic. El a ieșit din lume, și a tras la Sine, afară din lume pe toți „cei ce i-a dat Tatăl”..

Ce fericire pentru copiii lui Dumnezeu să știe că au un astfel de mijlocitor între ei și Tatăl! Ce fericire pentru sufletul împăcat cu Tatăl ceresc prin Sângele Mântuitorului — să-și știe viața într-o Mână atât de puternică și de iubitoare.

Dar ce osândă pentru lumea care nu L-a primit și nu-l cunoaște pe El. Vai, sărmana lume, ea nu-și dă seama ce pierdere neprețuită are prin aceasta și ce durere veșnică o așteaptă înstreținată de El, pe veci..

În Care ceată ești tu iubite suflete? Ești tu un copil al lui Dumnezeu, prin primirea Mântuitorului și credința în El” (Ioan 1,12) socotit neprihănit în fața Tatălui Ceresc pentru că ai fost curățit prin Sângele Lui (I Ioan 1,8)?

Sau faci parte încă din lume, din ceata celor cu care El, Domnul Isus, nu mai are nimic?

O, dacă ești acolo, ești îndată din această tabără afară, la El (Evrei 13,12) și chiar dacă ar trebui — să suferi ocara Lui, — suferi-o cu bucurie ca să ai dreptul și la slava Lui..

„Să aibă în ei bucuria Mea...”

Un adevărat copil al Domnului are în el totdeauna această bucurie: Bucuria Domnului Său, Pe un astfel de copil al Domnului, care și-a încredințat soarta în mâinile Lui” (Psalm 37) îl vezi totdeauna plin de pace și bucurie.

Da, el e plin de bucurie totdeauna, fiindcă el știe în mâinile cui și-a încredințat soarta, fiindcă pe sufletul lui nu mai apasă greutatea și mustarea păcatului — fiindcă el a fost izbăvit de această povară. Da, el poate fi plin de bucurie, fiindcă se știe lângă Tatăl său care îl păzește și îi poartă totdeauna de grijă — fiindcă îl iubește atât de mult.

O, ce dulce și ce fericită este o astfel de stare. O cunoaște orice copil al Domnului care și-a predat cu adevărat toată inima, Lui. Dar numai aceștia o cunosc! Lumea îl poate râde și prigoni: ea nu știe ce înseamnă aceasta. Ei însă știu.

Ferice de sufletele care au această bucurie pe care le-o dă El. Bunul și scumpul lor Mântuitor. Ferice de ei.

Tu, cunoști această bucurie? Dacă nu — atunci nu mai sta nepăsător. Deschide chiar azi larg inima ta și primește-L pe Domnul Isus — El îți va aduce din plin și pacea și bucuria. Iar dacă da, atunci rămâi până la sfârșit în starea aceasta, pentru a putea gusta din plin — toată fericirea pe care a pregătit-o El, celora ce L-au primit și L-au urmat cu credincioșie până la capăt.

TRAIAN DORZ

Tăria neamurilor

Isvorul ori cărei vieți și al ori cărei puteri din lume este Dumnezeu. Înțelegem, tăria și puterea adevărată, aceea care nu se sfarmă, nici nu se risipește în zadar, nici nu face rău sau o nedreptate altuia. Tăria și puterea sănătoasă, care singură e statornică și răspândește binele, mulțumirea și fericirea în jurul tău.

Despre această tărie și putere vorbește Scriptura când zice: „Înțelegeți neamuri și vă plecați, căci cu noi este Dumnezeu”. Adică noi suntem tari, fiindcă Dumnezeu e cu noi, ceea ce e tot atât ca și când am zice: noi suntem cu Dumnezeu. Umblăm în legile Lui

și le ținem; și aceste legi și porunci sunt tari fiindcă sunt date de El. „Cei puternici plecați-vă”, dacă sunteți puternici nu prin ținerea legilor Lui, ci a potrivnicului Său, a duhului celui rău. Plecați-vă, pentru că Domnul vă va zdrobi. Vă va zdrobi prin aceea cu cari este Dumnezeu, cari țin poruncile Lui.

Numai ei sunt cu adevărat tari. Tari și azi și mâine și în veci. Ceilalți sunt tari o vreme și apoi se prăbușesc, cum se prăbușește în ruine toată tăria ce vine din îndemnul și puterea duhului rău, prăbușit el însuși din cer, și care vrea să ducă la pieire și pe alții.

Numai aceia cu cari este Dumnezeu au o tărie adevărată și sănătoasă.

Un nebun furios încă e tare. Unul turbat din mușcătură de

câne, tot așa. O vreme sunt chiar mai tari decât omul sănătos, și adeseori trebuie să sară zecé inși să-l domolească, să-l poată lega. Alteori rup chiar funiile ori lanțurile cu care sunt legați,

Dar aceasta nu e o tărie firească, una statornică, ci o tărie care-l consumă și-l nimicește chiar pe el, nenorocitul.

Așa se petrec lucrurile și în lume. Sunt puteri cari nu sunt dela Dumnezeu, cari se desfășoară potrivnic legilor Lui. Sunt oameni și neamuri cari, departe dela orice învățătură și poruncă dumnezeiască ajung la o tărie nesănătoasă cu care se năpustesc asupra altora. Ei sunt „cei puternici de pe scaune”, cărora Duhul Domnului le poruncește să se plece pentru că vor fi zdrobiți până la urmă de

către poporul Domnului, de către neamul de oameni cari se laudă cu tăria cea adevărată: „Înțelegeți neamuri și vă plecați, căci cu noi este Dumnezeu”

Războiul de acum va adevări încăodată adevărul Scripturilor, după care cei puternici se vor umili, și cei umiliți se vor înălța, dacă cei dintâi nu sunt tari în Domnul, iar cei din urmă sunt umiliți în El.

Pentru că nu i lumea lăsată fără de cârma Celui alalt Puternic, care știe și de-un fir de păr ce ne cade din cap. Dar acum când cad iarăși cu mille înșiși fiii lui Dumnezeu, oamenii, să nu știe?

Toți cei ce umblă în legea Domnului, să spună fără de frică: „Înțelegeți neamuri și vă plecați, căci cu noi este Dumnezeu”. I. Acărblceanu

„Adu-ți aminte de unde ai căzut și pocăește-te!..“

Ingerului Bisericii din Efes, scrie-i: „Iată ce zice Cel ce ține cele șapte stele în mâna dreaptă, și Cel ce umblă prin mijlocul celor șapte sfeșnice de aur”: Știu faptele tale, oste-neala ta și răbdarea ta, și că nu poți să suferi pe cei răi; că ai pus la încercare pe cei ce zic că sunt apostoli și nu sînt, și i-ai găsit mincinoși. Știu că ai răbdare, că ai suferit din pricina Numelui Meu și că n'ai obosit. Dar ce am împotriva ta,

este că ți-ai părăsit dragostea cea dintâi. Adu-ți dar aminte de unde ai căzut; pocăește-te, și întoarce-te la faptele tale dintâi. Altfel voi veni la tine și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăești. Ai însă lucrul acesta bun: că urești faptele Nicolaiților pe cari și Eu le urăsc.

Cine are urechi să audă (Apocalips 2,1-7).

9999

I

Ascultă fiule cuvântul Domnului

Te-am rânduit să-mi fii, în lume, mărturie
Să mergi, să chemi, pe oameni, la Mine ca să vie
Te-am mântuit, te-am izbăvit din vină și păcat
Și te-am trimis, la toți să spui, de haru-Mi minunat...
Ți-am dat să gusti, să bei din apa Mea cea vie
Ca să cunoști iubirea; să spui apoi și celui ce nu știe
Ca orice suflet, flămând și însetat—
Aflându-Mă, crezând, să fie 'ndestulat.
Odihnă, pace, bucurie și haru-Mi ai gustat
Ca tu, la rându-ți, să-mi fii, în lumea de păcat
Tămăduire'n suferință și-alin ți-am fost la greu,
Ca celor ce nu știu, să spui de harul Meu...
Ce nu ți-am dat? — Ce n'am făcut? — căci și viața Mea
Am dat-o pe Golgota spre mântuirea ta

Tu, ai vorbit o vreme; te-ai dus și-ai spus de Mine
Prin vânt, prin ploaie, prin suferinți, prin lacrimi și suspine
Ai căutat pe cei pierduți și ei, cu bucurie
Primară harul Meu — și se'nehinară Mie
Erai, pe un' mergeai — prin Duhul Meu — o binecuvântare
Biruitor mergeai, deși împotriva-ți tunau cu fulgerare
In lume, neînsemnat erai, urât, disprețuit;
Dar ascultai de Mine — deaceea te-am iubit
A tale fapte — iubire — stropite cu lacrimi și cu sânge
Erau de preț — un bun, ce'n cer se poate strânge
Și-acum vreau să te'treb: de ce nu mai vorbești?
Dece, Cuvântul vieții, de-o vreme nu-l vestești?

II

Când mii la dreapta mor și mii la stînga pier
Dece nu mergi s'ajuti și să le spui de cer?
Când ura, vrăjmășia și răul se lătesc,
Tu stai neutru? Aceasta, nu, o, nu-i dumnezeesc...
Când dragostea dintâi, îți aprindea ființa
Nu așteptai îndemnuri — alerg erai, și când n'aveai putința
Acum? Ai obosit? vrei să mai odihnești?
Avea-vei timp când vei veni în câmpile cerești...
Cât Eu am fost în lume, lucrat-am neînțecat
(Și azi lucrez) — Și pildă vouă am dat.
In rāvna Mea aprinsă, și Golgota-am suit—
Lucrarea mântuirii-i cruce, suferință și chin nemărginit
Acel ce vrea odihnă, folose — ce lumea poate da
Să stea de-oparte, nu-i bun de slujba Mea..
Sau poate chiar te-ai încurcat în treburi pământești!
Te dai ca lumea'n vânt, comori s'agonisești?
Vrei ziduri să ridici, onoare să primești, cinstit de toți să fii,
Uitând că sus, cetate ai, și cinst'e'n vecinicii!..
Dar dacă toate-acestea, pe tine te-au robit
Stai rău; din gura Mea curând vei fi svârlit.
Deaceea strig: Trezește-te tu, cela, care-ai mai fost trezit!..
Iubirea mea nu vrea să pieri, în chip nelegiuit
Trezește-te din nou, o, fiul Meu și scoală-te din morți
Privește iar la cruce; la-a izbăvirii porți
Ori poate taci, fiindcă, așa ți-au spus dușmanii
Și-așa ți-au poruncit, ca Mie, fariseii, sujile satanilor,
Amenințându-te cu judecată, bătaie, temniță și moarte?
De ce te temi c'avea-vei cu Mine-aceiași soarte?

III

De ce să taci și aderărul Meu, de frică, să nu-l spui?
Pentru fricoși, să știi, intrare'n ceruri nui!..
Ți-am spus, că sunt cu tine, oricând, de-apururea;
Voi îngriji de tine, te-oi ocroti cât ești în slujba Mea.
Și voi veghea asupra-ți în fiecare clipă
Ca să te mângâie și-ocrotesc sub blânda Mea aripă.
De ce dar ți-ar fi teamă de-amenințarea lor,
Când știi că sunt cu tine (cu 'ntregul Meu popor)
Dece să tremuri, să te'nfricoși de asprele mâinii
A celor ce nu-mi sunt: nici credincioși, nici fii?
Acei ce folosesc prigoana, vrăjmășia, puterea pământească
Spunând că chiar pe Mine ar vrea să Mă slujească
Nu's slujitorii Mei; ci mint; Satan e tatăl lor
(Dela început el fost-a și Mie, vrăjmaș, prigonitor)
Deci fiul meu, te rāpe din oarba ascultare,
A necredinții, care te duce la pierzare.
Trezește-te și frânge, a leneviei funii
Și trage de pe suflet obloanele minciunii!
Alungă, dă afară din suflet necredința
Și vino ca să-ți umpli cu harul Meu, rīința.
Te-apropie de Cruce, de Golgota iubirii
Și'nflăcăredă-ți graiul cu vestea mântuirii!..

Adu-ți dar azi aminte de unde ai căzut,

Te pocăește, plānge-ți, păcatul ce-ai făcut.
Eu te-am iertat, și iar te voi primi,
In dragostea-Mi ce veșnic și în veci te va iubi.
Îți cer un singur lucru: Să te întorci smerit
La dragostea dintâi pe care o-ai părăsit
Să te întorci la Mine, să-mi fi copil supus,
Să mergi ascultător să spui ce Eu am spus...
Să mergi la frații tăi și să-i îmbărbătezi
Chiar dacă te vor pune în temniță și-obezi
Fii credincios și rabdă supus până la sfârșit
Și lângă Mine 'ncununat da fi-vei fericit!..

SUNT CRESTIN

Sunt Creștin și port cu fală
Acest nume prea frumos
Sunt creștin și am în suflet
O comoară: pe Hristos.

Vie valuri cât de multe
Nici că m'or urni din loc
Domnul meu e scut și armă
El mă scoate și din foc.

In Hristos mi-am pus nădejdea
Și scăparea tot la El,
Deaceea todeauna
Nu am teamă nici de fel.

Vie valuri cât de multe...

Suferințe și necazuri
Cu plăcere le primesc
Căci atunci simt mai aproape
Pe Stăpānul cel ceresc.

Vie valuri cât de multe...

Viața moartea pentru mine
Sunt tot una, frați iubiti,
Vreau să merg și eu în lumea
Celor buni și fericiți.

Vie valuri cât de multe...

Deci în orice împrejurare
Eu stau foarte liniștit,
Căci Isus cu brațul tare
Imi e zid nebiruit.

Vie valuri cât de multe...

Și așa tot înainte
Eu înaintez mereu,
Cânt și lupt cu bucurie
Pentru bunul Dumnezeu.

Vie valuri cât de multe
Nici că m'or urni din loc
Domnul meu e scut și armă
El mă scoate și din foc.

I. Tudusluc

Credința în Rusia

In timpul războiului ruso filandez sau aflat multe lucruri interesante cu privire la stările din Rusia, dela prinsonerii ruși.

In privința credinței s'a văzut că in adevăr ea trăiește in adāncul sufletului rus cu toată prigoana ateistă din cei peste 20 ani din urmă. După unele întrebări, un țaran rus a spus între altele:

Eu cred in Dumnezeu și in fiecare zi citesc Evanghelia. La noi pe aș locuri, prin saie, au rămas unele biserici, dar n'avem aproape deloc preoți. Totuși numărul credincioșilor încă este mare. Noi ne adunăm prin case, citim din cărțile Sfinte și facem singuri cântări și rugăciuni ceace privește pe tineri, ei uită de Dumnezeu, din ce in ce mai mult; însă in momentele grele, sub focul mistuitor al mitralierelor filandez și ei se inchină cu semnul crucii.

Păstorii sufletești (fără leafă dela stat) trăiesc din milostenii. Ei se ostenesc ca in primele veacuri de persecuții asupra creștinilor.

După datele oficiale ar mai fi încă 30 mii parohii in Rusia in fiecare parohie fiind cel puțin 25 de creștini infocați.

Prizonerii ruși au mai spus că chiar cetățenii sovietici cari nu mai tin de biserică, vor săși vadă copiii botezați. Femeile in deosebi au această grijă și botezurile se fac noaptea, uneori fără știrea bărbaților. Poporul păstrează convingere că botezul e absolut de trebuință.

Ceeace se poate spune e că prigoana n'a izbutit a distruge credința care a făcut mulți martiri și mai face încă și acolo ca și aiurea.

I. Marini

Cluj, 1 Iunie 1940

Cum mai merge războiul

După predarea armatei belgiene — Armata aliată din Nordul Franței încercuită —
Lupte grele — Anglia în primejdie —
Ce vrea Italia — Ce face America — Se așteaptă lucruri mari

Capitularea armatei belgiene din ordinul regelui Leopold a produs multă amărăciune în rândurile aliaților. Fapta regelui a fost desaprobată de guvernul belgian a fost primită bine în schimb de germani.

Belgia continuă lupta

În urma faptei regelui, guvernul belgian care se află la Paris, a dat o proclamație prin care spune că regele nu se mai poate folosi de drepturile sale, întru cât a călcat Constituția înocând lupta fără consimțământul guvernului. Primministrul Pierlot a anunțat că armata belgiană aflată în Franța, va lupta mai departe, alături de aliați.

Lupte grele, pierderi mari

Zilele acestea, cele mai grele și stăruitoare lupte, sau dat în nordul Franței unde o mare armată franco-angleză e strănsă ca într'un clește de germani. Soartea acestei armate e hotărâtă: predarea, moartea sau trecere în Anglia, fiindcă, străpungerea liniilor germane cum s'a încercat, a fost cu neputință. Diviziile aliate se retrag spre coastă, luptând cu disperare. Unele trupe au putut fi trecute în Argia. Această trecere se face cu mare greutate fiindcă avioanele germane atacă fără încetare vasele engleze. Luptele se dau astfel zi și noapte pe uscat pe mare și în aer, cu pierderi de zeci de vapoare, sute de avioane și mii de oameni.

Anglia în primejdie

Ocupând coasta olando-belge-franceză, armata germană amenință acum direct Anglia. La Londra se arde deja tunul ce bubuie în Franța. Se poate spune că niciodată în istoria sa

Anglia n'a fost în mai mare primejdie ca acum. Se vorbește tot mai mult și se așteaptă acolo o răvală germană, de aceea întregă țara este în picioare așteptând primejdia.

Parisul sau Londra?

Dintre cele două capitale se pare că nemții au a'les să lovească întâi Londra. O mare sete au germanii să înjuncheze Anglia, de aceea fac toate eforturile să poată pătrunde pe pământul ei.

Ce-i trebuie Franței

Se scoate că pentru a înfrânge forțele blindate germane se prevede construcția a 1000 tancuri de 1000 t și 3000 de câte 30 tone și 6000 care de asalt de câte 10-12 tone.

Ce face și ce vrea Italia.

Gazetele italiene scriu că peste 1 milion soldați francezi păzesc la granițele italiene și mării Mediterană. Dacă nu s'ar teme, Franța ar trimite acești soldați în Nord. Deci iată ce ajutor prețios dă Italia aliatei sale

Gazeta sârbească „Vreme“ scrie că Italia nu se va amesteca în război dacă din partea Angliei și Franței i se va da: 1) Insula Malta; 2) Canalul de Suez; 3) Colonia Somalia din Africa. Mai vrea deasemenea și insula Corsica.

Se va vedea cum se vor rezolva și aceste „cereri“.

Ce face America

Până acum America nu s'a amestecat în război. Trimite în schimb avioane și material de război aliaților. Zilele ce urmează vor decide și soarta Americii.

Ecourile războiului

Ministrul englez Duff Cooper a ținut o cuvântare în care a spus între altele: „Suntem atacați de un popor puternic ce și-a jertit ani de zile întreaga putere pentru pregătirea războiului. Dar... nu ne vom preda, pentru că știm că e de o mie de ori mai bine să murim de cât să ajungem robi.“

Un comunicat german spune că 60 vapoare britanice au fost atacate în canalul Măneștii de aviația germană 19 vase au putut fi scufundate și alte 31 stricate de bombe.

În Elveția s'a preavăzut pedeapsa cu moarte pentru trădare, spioni sau

sabotaj. Răspândirea de știri false se pedepsește cu închisoarea.

Trupele aliate cari luptă în Norvegia au cucerit după lupte grele portul Narvik.

În statul Panama (America de mijloc) sau produs tulburări mari. Se crede că ele vor fi în legătură cu unele puneri la calea pentru a pleca America să intre în război.

Între Lituania și Rusia sau produs în ultimul timp oarecare încordare pe motivul că de o vreme mai mulți militari din garnizoanele ruse aflate în Lituania au dispărut fără urmă.

o—o

Prăpădul apelor

Patru sate din jud. Turda înecate de ape

Ploile din ultimele zile au făcut pagube în multe părți ale țării. În unele părți zeci de hectare de semănături, au fost distruse în altele au fost stricate linii ferate și drumuri și alte multe feluri de pagube.

În apropierea Turdei, fiind o rupere

de nori, potopul de ape a înecat patru sate. O mulțime de case au fost duse de puhoai. Sau înecat o mulțime de animale, păsări și chiar și copii. Ploile continuă să cadă. Ne ceartă Cel de sus pentru păcatele noastre. Să ne întorcem la Dumnezeu

Rugați-vă să primiți Duhul Sfânt

Cereți și vi-se va da
Ce să cerem?
Pe Duhul Sfânt.

Dacă avem pe Duhul Sfânt, apoi El ne călăuzește în toate ne îmbogățește în toate avem totul; iar prin Duhul Sfânt avem și pe Tatăl și pe Fiul

Dacă avem plinătatea Duhului, atunci nu ducem lipsă de nimic avem viața vecinică răscumpărarea, și sfințirea

Dacă avem pe Duhul Sfânt suntem ai lui Dumnezeu fii și moștenitori împreună cu I. I. Hristos.

Din pricina lui vom învia, vom secera viața vecinică, fiindcă cine seamănă în Duhul din Duhul seceră, viața vecinică pentru că Duhul e viața, nemurirea.

În lume trebuie să trăim după îndemnul lui ce ne învață cum să ne rugăm. Prin El putem face să moară faptele trupului, să omorăm toate cele rele. Când El este în noi, atunci trupul e biruit de suflet, carnea de Duh..

Avem putere; din noi, curge în afară, în viața de toate zilele în faptele și purtările noastre

Numai prin Duhul Sfânt ne schimbăm, căci El ne pleacă la picioarele Crucii... ne arată pe Mântuitorul și păcatele noastre inima ne moaie și ochii ni-i umple de lacrimi.

Prin El învățăm (și putem) să răbdăm, să suferim să iubim și pe vrășmași și să ne rugăm pentru cei ce ne fac rău și ne batjocoresc așa după cum Domnul, căci el lucrează în noi tocmai chipul lui Hristos, omul cel nou.

Cereți Duhul Sfânt.

Spirite sfinte

*Spirite Sfinte, Lumină lină,
A vieții noastre Dăruitor.
Vină din ceruri, o, vină, vină,
Și fii-ne astăzi Mângăitor.*

*Am pierdut calea cea bună,
(dreaptă,
Și 'ntru păcate ne-am cufundat.
O, vină, vină, toți te așteaptă
Ca și pe-un Soare prealuminat.*

*Ne-apasă foarte dureri și patimi
Umblăm cu trudă grele cărări.*

*O, vină. Sfinte strigăm cu la-
(crimi,
Dă-ne tărie în strămtorii.*

*Lumea-i cuprinsă de-o oarbă
(ură
Și iadul fierbe îngrozitor.
Vino, o, vino, spre noi te 'ndură
Și fii-ne astăzi Întăritor.*

*Spirite Sfinte, Lumină lină,
Spre ceruri zboară al nostru dor
Vină în lumea de lacrimi plină,
Și fii-ne astăzi Mângăitor.*

Poșta Gazetei

— Eufemia Vărtaci — În adevăr suma din aviz este achitată.

— Macavei Ioan — Aveți de plată așa cum v'am scris în aviz.

— Ignat Ioan — Aveți de plată 120 lei pentru 40 calend. perete.

— Ioan Fl. Racheriu — Noi v'am trimis gazeta regulat dar nu știm care e cauza că n'ați primit-o dela 14 Aprilie a. c. Aceste numere vi le trimitem din nou până la data de azi.

— Maria Munteanu — Noi v'am trimis gazeta regulat. Vă trimitem ceea ce ați cerut.

— Axenție Șuța — Noi v'am trimis gazetele regulat Cercetați la poștă.

— Tramă Constantin inv. Primit 62 lei.

Mai achitați 15 lei și apoi abonamentul este achitat până la 31 Decembrie 1940.

— Am primit abonamente dela: Baiaș

Petre 100 lei. — Eerta Elena 30 lei. —

Costache Gh. Iacob. Am primit 50 lei. (Abonamentul este achitat până la 30

Junie 1940. — Costinar Ioan 50 lei. —

Ștefan Stan Primit în Aprilie 1940 50 lei

— Vașile D. Zaharia 30 lei — Chirila Gh. Niculăi 50 lei. — Alex. Bordei Primit

50 lei. Abonamentul este achitat până la 15 Dec. 1940.